

[Kilmar Baunsgaard.]

Hr. Poul Dam har jeg i og for sig kun at takke, fordi han på udmærket måde udlagde hensigten med dette forslag.

Det er klart, at der ud over averteringen og ud over radio- og tv-informationen er andre synspunkter, der skal drages ind, og jeg har ikke noget imod at sige som min egen private opfattelse, at jeg er enig med hr. Kurt Hansen i, at høringer i folketinget i særlige tilfælde kan være overordentlig værdifulde, og jeg ville personlig ønske, det kunne ske. Man vil måske også vide, at det radikale venstre i et af sine lovforslag direkte har foreslået pligt til offentlige høringer.

Sluttelig skal jeg kun minde om, at det, forslaget går ud på, er, at der nedsættes et udvalg, der skal prøve at finde frem til disse regler, herunder også fordelingen imellem dagbladene. Det er klart, at der her er et rent praktisk problem, der skal løses. Jeg håber, det vil være muligt meget hurtigt at fuldende folketingets udvalgsarbejde; det er måske rigtigt, at fristen for udvalget på 2 måneder er for kort, men det er på den anden side set en overordentlig hastende opgave at få forbedret informationen.

Lysholt Hansen (S):

Jeg vil gerne sige til hr. Poul Hartling, der svarer mig, at det drejer sig om det, der står i forslaget, og intet andet, at så har jeg misforstået det ligesom alle de aviser, jeg citerede fra dansk presse, og som altså overalt udlægger det, som om det var et pressestøtteforslag. Når denne misforståelse er opstået, skyldes det naturligvis, at forslaget indeholder den ganske klare passus, som jeg tror hr. Poul Hartling vil medgive mig giver anledning til det, nemlig at der står: „Informationen skal fortrinsvis ske gennem avertering i dagblade.“ Det er det, der står, og så tilføjes der, at det skal ske inden 1. oktober. Det kan jo nok forlede én til at tro, at det var pressestøtten, der var afgørende, men jeg har nu forstået, at det er det andet, og det er jeg glad for, for jeg er helt enig i, at vi virkelig trænger til at informere. Men når jeg var lidt bange for, at man kun pegede på dagspressen, skyldes det, at det jo ikke er sikkert, vi derigennem får alle grupper af befolkningen i tale, og vores hovedsigte her er vel netop at få alle i tale, så demokratiet trænger ud. Der er jo i dette

land også nogle mennesker, der af økonomiske grunde, eller måske fordi de ikke vil, afholder sig fra at købe dagblade, men som man kan få i tale på anden måde, og som man måske skal tale til gennem andre organer. Der kan også være visse ting af informativ art, som er helt klart rettet mod en bestemt erhvervsgruppe, hvor averteringen, hvis det er den, man taler om, helt klart må være rettet mod deres eget erhvervsblad. Jeg synes altså, det er alle disse sider af sagen, vi må og skal anskue, inden vi går ind i det, og det var derfor, jeg var betænkelig ved formuleringen, at det fortrinsvis er i dagbladene, og at det skal være klar inden 1. oktober.

Så vil jeg gerne i øvrigt sige til hr. Schlüter, at mine bemærkninger om en alsidig avis, og at det måske var fornuftigt at give journalisterne en større indflydelse, skyldtes, at jeg gerne vil have afklaret den situation, vi er kommet i, hvad ingen kan nægte, nemlig at bladene er forsvundet fra småbyerne rundt omkring. Vi har ikke længere 4 blade med den alsidighed, vi havde før. En alsidig avis kan jo godt køre sin egen personlige stil, men avisen er forpligtet til at afspejle hele virkeligheden og ikke bare virkeligheden, som den særinteresser, der udgiver den, ønsker at anskue. Efter min mening er en avis, der vil være alsidig, forpligtet til at offentliggøre alle synspunkter, der enten er repræsentative eller har kvalitet, og køberen af en sådan avis får dermed hele den sociale og kulturelle virkelighed for øje og ikke bare den socialdemokratiske eller den konservative virkelighed. Det var det, jeg mente med at sige, at det måske var klogt, at man også lod medarbejderne få større indflydelse på avisens linje og holdning.

Poul Hartling (V):

Jeg takker for hr. Lysholt Hansens sidste indlæg, som jo viste, at han nu vil forstå forslaget også sådan, som det er ment.

Der er talt noget her om pressemonopol — også hr. Lysholt Hansen har brugt det ord — og jeg synes derfor, det kan være oplysende for det første at gøre sig klart, at sådan som aviserne er i dag i Danmark — jeg tænker på dagbladene — kan man ikke sige, de er meget ensidige, men snarere, at de prøver på at dække et bredt udsnit af